

**24 AUGUST
GHERASIM
MIKRAGHIANANITUL**

**SLUJBA
SF. CUVIOS-
MUCENIC
COSMA
DE LA ETOLIA**

MINEIUL PE AUGUST-GR

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗ ΚΑ΄ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ
Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στίχους στ΄ καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ Ἀποστόλων τὸν ζῆλον κεκτημένος, ὅτε φῶς
οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἀρετῆς τελειότητα,
κατασκηνώσαν, χάριτος θείας πλήρη σε ἔδειξε, τότε
ὡς πολὺφωτος ἥλιος ἔλαμψας, ἐξ Ὄρους Ἄθω καὶ
ἠύγασας, πάση Ἑλλάδι, Εὐαγγελίου τὸ θεῖον
κήρυγμα, βίου ἀμέμπτου τὴν λαμπρότητα,
ἀναφαίνων Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποθήκαις ἀγίαις, καὶ
ἠθῶν τῇ καθαρότητι.

Εὐαγγελίου ὁ μέγας ὑποφήτης, τὸ εὖσημον ὄργανον,
βίου σεμνότητος, ὁ τῆς ἀγάπης διδάσκαλος, τοῦ
Παρακλήτου, τὸ θεῖον στόμα καὶ μεγαλόφωνον,
Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε μύστα τῆς χάριτος, τίς κατ' ἀξίαν

τοὺς κόπους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας, ἐκδιηγῆσεται οὓς περ ἤνυσας, ὡς γὰρ ὁ Παῦλος θεῖῳ ἔρωτι, ἵνα πλείστοις κηρύξης τὰ κρείττονα, κατ' αὐτὸν τοῦ Σωτῆρος, τὸν Σταυρὸν Πάτερ ἐβάστασας.

Ἐνδεδυμένος τὴν δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ λόγον σωτήριον, ἐκ τῶν χειλέων σου, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς πολυχεύμων, ἀναβλυστάνων πηγῇ μακάριε, πλουσίως κατήρδευσας ψυχῶν τὰς αὐλακας, ἐξηραμμένας τὸ πρότερον, παθῶν τῇ ὕλῃ, χωρία, πόλεις καὶ νήσους Ἄγιε, καταφωτίσας τῷ κηρύγματι, καὶ Μαρτύρων στεφθεὶς διαδήματι, ὃ Κοσμᾶ θεηγόρε, ἡμᾶς ρῦσαι πάσης θλίψεως.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αἰτωλίας τὸ βλάστημα, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ σοφὸν διδάσκαλον θεῖῳ Πνεύματι, Εὐαγγελίου τὸν κήρυκα, καὶ βίου σεμνότητος, φυτοκόμον ἀληθῆ, τὸν τῷ λόγῳ ἐκτίλλοντα, τὰ ζιζάνια, καὶ ψυχὰς γεωργοῦντα θεῖῳ φόβῳ, μακαρίσωμεν ἀξίως, Κοσμᾶν τὸν μέγαν φιλέορτοι.

Καὶ ἐν Ἄθῳ διέπρεπας, καὶ ἐν πόλει τοῦ Βύζαντος, διδαχαῖς καὶ πράξεσι θείας πίστεως, Μακεδονίαν δὲ Ἄγιε, καὶ Ἠπειρον ἅπασαν, δρόμῳ Ἀποστολικῷ, καὶ τὰς νήσους διέτρεξας, πόνοις πλείοσι, πρὸς ἀγάπην

τὴν θείαν διεγείρων, καὶ τὴν κτῆσιν τῶν κρειπτόνων,
Κοσμᾶ πιστῶν τὰ συστήματα.

Ὡς ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον,
πανταχοῦ ἐκήρυξας ἱερώτατε, ἐκ Βυζαντίου
ἀρξάμενος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, μέχρι δὲ
Ἰλλυρικοῦ, γεγονῶς πλείστους ἔσωσας, τοῖς σοῖς
σκάμμασι, καὶ ἀγχόνῃ τὸν δρόμον σου τελέσας,
μαρτυρίῳ ἐκοσμήθης, Πάτερ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Ἔτερα. Ὁ αὐτός.

Ὡς τῆς πίστεως κήρυκα, καὶ θεόφθογγον σάλπιγγα,
καὶ σοφὸν διδάσκαλον εὐφημοῦμέν σε· τῶν
Ἀποστόλων τὸν ζῆλον γάρ, ἐνθέως μιμούμενος, καὶ
τῆς χάριτος αὐτῶν, καὶ τῶν ἔργων διάδοχος
ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ
χρέος σε γεραίρει, Πάτερ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, τὴν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν,
ἀρετῶν ἀσκήσεων εἰσδεξάμενος, καὶ μυηθεὶς πᾶσαν
μύησιν, σοφίας τῆς κρείττονος, εἰς τὸ κήρυγμα σοφέ,
ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, ἐξελήλυθας, καταυγάζων τῆς
χάριτος τῷ λόγῳ, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας, Πάτερ
Κοσμᾶ πρὶν καθεύδοντας.

Ἐκκλησία ἀγάλλεται, τῇ σῇ χάριτι Ἄγιε, πᾶσα δὲ ἡ
Ἥπειρος μακαρίζει σε, ὡς εὐεργέτην σωτήριον, καὶ
μέγαν διδάσκαλον· ὅτι ἔσωσας αὐτήν, ἐκ κρημνῶν
ματαιότητος· ἐξαιρέτως δέ, Φιλοθέου ἡ Μάνδρα

εὐφημεῖ σε, ὡς θερμὸν αὐτῆς προστάτην, καὶ
πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον λαμπρῶς ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ Ἰσαποστόλου
Κοσμᾶ πανήγυρις, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνουσα·
δεῦτε οὖν, οἱ τῆ διδασκαλία αὐτοῦ ἐπόμενοι, πρὸς
αὐτὸν βοήσωμεν· χαίροις ὁ τῷ θεῷ φωτὶ
καταυγασθεῖς, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον τρανώσας,
ἐν τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι· χαίροις τῶν Ἀποστόλων
μιμητῆς, ὡς τοῦ ζήλου ἔμπλεως, καὶ τοῖς δρόμοις
ὁμότροπος· χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τοῦ
Ἀγιωνύμου Ὁρους καύχημα, καὶ πάσης Ἐκκλησίας
κόσμος θεῖος. Ἄλλ' ὃ Μαρτύρων σύναθλε,
Ἱερομάρτυς σοφέ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ
τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει
Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν
δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτὸν
ικέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἡ τῆς Ἑορτῆς (ἐὰν ἀποδίδεται τῇ κη' τοῦ μηνός).

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μῆτερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀκράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ

γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἀπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσῃ ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος.

Ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοὺς θεῖους Ἀποστόλους, νυμφαγωγὸν θεῖον κτησαμένη καὶ διδάσκαλον ἔνθεον, καὶ στόμα θεόσοφον, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον· Εὐαγγελίου γὰρ τὸν λόγον, σοφῶς ἐκήρυξε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς

καρδίας, θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισε· καὶ μαρτυρικῶ τέλει δοξάσας τὸν Χριστὸν, τῆς αἰωνίου δόξης ἠξίωται, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων συνὼν χορείαις· μεθ' ὧν καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοὺς θείους Ἀποστόλους, νυμφαγωγὸν θεῖον κτησαμένη, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον, καὶ στόμα θεόσοφον, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον· Εὐαγγελίου γὰρ τὸν λόγον, σοφῶς ἐκήρυξε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισεν· ἡ Φιλοθέου δὲ Μονή, πνευματικῶς τοῦτον βλαστήσασα, ὡς μήτηρ φιλότεκνος, κρότει ἐόρτια, ταῖς ἀριστείαις αὐτοῦ κοσμουμένη, καὶ τῷ Σωτῆρι βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Ἀποστολικὴν ἀνύσας πορείαν, πλείστας πόλεις καὶ χώρας διέδραμες, ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος, καὶ ἐπίγειος ἄγγελος, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε· ἀγάπη θεία γὰρ ῥωννύμενος, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, τὴν τοῦ πλησίον σωτηρίαν, ὅλη ψυχῇ ἐξεζήτησας· καὶ στόμα θεῖον γενόμενος, ἐξ ἀναξίων ἀξίους, πολλοὺς Χριστιῶν προσηγάγες, καὶ κομῶσαν θείαις πράξεσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἀνέδειξας· σοφία γὰρ καὶ χάριτι, ἐπιστώσω τὸν λόγον, καὶ θαυμάτων δυνάμεσιν, ἀμφοτέρα ἐσφράγισας· καὶ πλανωμένων ὁδηγὸς ἀναφανείς, πάντας διήγειρας βοᾶν· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος γ΄.

Τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ καταλαμφθεις, παρὰ Κυρίου ἀπεστάλης, τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς κηρύξαι, τὸ Εὐαγγέλιον Πάτερ, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· σοὶ γὰρ δέδοται λαμπρῶς, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἢ τοιαύτη χάρις μακάριε, ἐν ὑστέροις ἔτεσι· καὶ πλείστους τόπους διαμείβων, καὶ πελάγη διαπερῶν, πολλῶν αἴτιος σωτηρίας, ὡς τοῦ Σωτῆρος μιμητῆς γέγονας· διὸ ἡ Ἥπειρος πᾶσα, εὐσήμως κηρύττει, ἦν τῷ σῶ λόγῳ, σωτηρίαν ἐκαρπώσατο· καὶ τῷ σὲ θαυμασώσαντι βοᾷ· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῖῳ φωτὶ καταλαμφθεις, παρὰ Κυρίου ἀπεστάλης, τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς κηρύξαι, τὸ Εὐαγγέλιον Πάτερ, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· σοὶ γὰρ δέδοται λαμπρῶς, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, ἢ τοιαύτη χάρις μακάριε, ἐν ὑστέροις ἔτεσι· καὶ πλείστους τόπους διαμείβων, καὶ πελάγη διαπερῶν, πολλῶν αἴτιος σωτηρίας, ὡς τοῦ Σωτῆρος μιμητῆς γέγονας· διὸ ἡ Ἥπειρος πᾶσα, εὐσήμως κηρύττει, ἦν τῷ σῶ σωτηρίαν ἐκαρπώσατο· καὶ τῷ σὲ θαυμασώσαντι βοᾷ· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος δ΄.

Ἀσκητικῶς τὸν νοῦν καθαγνίσας, καὶ τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ σεαυτὸν ἀναθέμενος, ὡς πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου, ἐκ τοῦ

Ἄθω ἐξελήλυθας, ὡς φησὶν ὁ Προφήτης, Κοσμᾶ ἱερώτατε· καὶ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, τῷ ἀφθόνῳ σου λόγῳ τοῖς διψῶσι μετέδωκας, τῆς πλάνης καταπνίξας τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν ψυχῶν τοὺς μώλωπας καθάρας· τοῖς πᾶσι γὰρ τὰ πάντα ἐγένου, ἵνα πλείονας κερδήσης, ὡς τοῦ Παύλου ἐνθεώτατος μύστης· καὶ μαρτυρικῶς τελέσας τὸν δρόμον, μετὰ Μαρτύρων τῷ Σωτῆρι βοᾷς· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει, τῆς σῆς ἀγάπης τὸν πλοῦτον, ἧς πρὸς τὸν πέλας ἐκέκτησο, Κοσμᾶ Πάτερ Ὅσιε; ἢ ποία γλῶσσα διηγήσεται, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ ἰδρώτας, καὶ κόπους καὶ δρόμους, οὓς ὑπὲρ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας, ὡς ἄσαρκος ἀνέτλης, τῆς εὐσεβείας διαθλῶν τὸ στάδιον; Ὅθεν ἀξίως ἐδοξάσθης ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, καὶ Μαρτύρων ἰσοστάσιος, παρὰ Χριστοῦ παμμάκαρ, καὶ πάντες γεραίρουσι τὴν ἀγίαν μνήμην σου· ἐνθεν μὲν ὁ Ἄθως, ἐκεῖθεν δὲ ἡ Ἥπειρος, καὶ ἡ βλαστήσασά σε Αἰτωλία, κηρύττουσι τὴν χάριν σου ὅτι πάσης Ἐκκλησίας διδάσκαλος πέφηνας, τῇ Τριάδι πρεσβεύων δοῦναι πᾶσιν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὡς ἀληθῶς ὁ μιμητὴς καὶ ὁμότροπος· αὐτῶν γὰρ τὸν ζῆλον Πάτερ, ἀναλαβὼν ἱερῶς, τοῦ Εὐαγγελίου κῆρυξ ἔνθεος, καὶ στόμα θεόφθογον, ἐχρημάτισας Ὅσιε, τοῖς ἐν δουλείᾳ, καλεπῇ κινδυνεύουσιν, ὧν διέπλασας, τῶν ἡθῶν τὴν κατάστασιν, λόγῳ διδασκαλίας σου, καὶ πλείστοις ἐν θαύμασι, τούτων τὸν νοῦν ἐδραΐωσας, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, Κοσμᾶ θεηγόρε· διὰ τοῦτο τὴν ἁγίαν, τελοῦμεν μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ὄργανον θεῖον καὶ δοχεῖον πολῦτιμον· ἐλλάμψεως γὰρ τῆς θείας, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ὡς Μωυσῆς ἐν Ὄρει κατετρύφησας· ἐντεῦθεν ἐξέδραμες· ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, πᾶσι

κηρύττων, εὐσεβείας τὰ δόγματα, καὶ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς ὑφηγούμενος· ὅθεν τῷ σῶ κηρύγματι, ἡ Ἕπειρος ἅπασα, Μακεδονία καὶ νῆσοι, θεοπρεπῶς ἐκπαιδεύθησαν, Χριστὸν ἀνυμνοῦσαι, τὸν δοξάσαντα Κοσμᾶ σε, δόξη τῇ κρείττονι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τῆς Ἐκκλησίας θεοφόρος διδάσκαλος, τὸ στόμα τῆς εὐσεβείας, τῶν ἐσφαλμένων ἡθῶν, ἀμφίστομον ξίφος θείῳ Πνεύματι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποφήτα τῆς χάριτος, ὁ τῷ σῶ λόγῳ, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, πλείστους Ἅγιε, ὀδηγήσας πρὸς Κύριον· πᾶσι γὰρ παρατέθηκας, τὰ θεῖα διδάγματα, τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πλάνης, χειμαζομένοις τὸ πρότερον, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν πιστῶν νεουργήσας τὰς ψυχάς, υἱὸς φωτὸς ἀνέδειξας, καὶ σκεῦη τίμια Κυρίῳ, τοὺς δουλωθέντας τῷ ἀλάστορι, Κοσμᾶ θεόσοφε· καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον, Ἀποστολικῶς αὐξήσας, μαρτυρικῶς ἐδόξασας, τὰ σὰ θεόφθογγα χεῖλη· καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης κατατρυφῶν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία, τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορός, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὕμνολογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενοι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρασ ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλία, κατεκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾷ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Αἰτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος, καὶ τοῦ Ἄθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον πιστοί, ὡς κήρυκα τῆς πίστεως σοφόν, καὶ ὡς μέγαν εὐσεβείας ὑφηγητὴν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.

Μειέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς
καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς ἔλαβες σοφέ, οὐρανόθεν τὴν χάριν, ἐξῆλθες ἐν
σπουδῇ, ἐκ τοῦ Ἄθω κηρύπτων, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος,
εὐσεβείας διδάγματα. Ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον
σου μνήμην, ἐορτάζοντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν,
Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, ἀτρέπτως ὑπὲρ
νοῦν, διὰ πλῆθος ἐλέους, ἠφάνισας Πανάχραντε, τὴν
ἀρὰν τῆς Προμήτορος, καὶ ἐπήγασας, τὴν εὐλογίαὶν τῷ
κόσμῳ· ὅθεν Δέσποινα, ὡς σωτηρίας σε πύλην,
συμφώνως δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ἐκφάντωρ, καὶ εὐσεβείας ἀληθῆς φυτοκόμος, τοῖς τῆς δουλείας χρόνοις ὄφθης ἔνδοξε· πᾶσι γὰρ διέσπειρας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, ἦθη δὲ ἐκάθηρας, καὶ ψυχῶν καταστάσεις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἴθυνας Κοσμᾶ, πρὸς ἀληθείας, ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Ἄνερμηνεύτως Θεοτόκε τεκοῦσα, τὸν πᾶσι Κόρη τὴν ζωὴν χορηγοῦντα, καὶ μετὰ τόκον μείνασα πανάφθορος, πάσης φθορᾶς λύτρωσαι, τὴν ρυπῶσαν ψυχὴν μου, καὶ τὸν νοῦν μου τείχισον, οὐρανίαις ἐννοίαις, ἵνα σωφρόνως ζήσας ἐπὶ γῆς, τῆς αἰωνίου, ζωῆς ὀφθῶ μέτοχος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν ἐπίπνοϊαν, τοῦ Παρακλήτου σοφέ, ὑπόθεν δεξάμενος, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, πόλεις τε καὶ χωρία, τῆς Ἑλλάδος διῆλθες, ἅπασι καταγγέλλων, σωτηρίας τὸν λόγον, καὶ ἤθλησας νομίμως, Κοσμᾶ θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, διέσωσας Ἄκραντε, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τοὺς πίσει δοξάζοντας, χεῖλεσι καὶ καρδίᾳ, τὸν σὸν ἄρρητον

τόκον, Δέσποινα Θεοτόκε, ἰλαστήριον κόσμου· διὸ κάμοι παράσχου, τὴν θείαν σου ἀντίληψιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

(Ζήτηι τῇ Τετάρτῃ τῆς γ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ διδασκάλου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Διδασκαλίας τῷ φωτί, ὡς ἥλιος ἀνατείλας, ἐν χρόνοις δουλείας ζοφεράς, εὐσεβείας αἴγλην παρέσχες, ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἀμαυρωθείσαις ἀπάτη τῆς πλάνης· στόμα γὰρ θεῖον ὤφθης, καὶ ἔργον Εὐαγγελιστοῦ ἀνεδέξω, ἐν περιουσίᾳ σοφίας κρείττονος, καὶ γνώσει θειοτέρᾳ. Ἄλλ' ὦ Ἰσαπόστολε Κοσμᾶ, τῷ Ζωοδότῃ Λόγῳ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

**Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.
Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κοσμᾶ, σοὶ ἔνθεον ἄδω μέλος. Γερασίμου.**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Καταύγασον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὅπως ὑμνήσω Χριστέ, θείοις ἄσμασι, Κοσμᾶν τὸν θεηγόρον, τὸν πᾶσι κηρύξαντα, λόγον τὸν ἔνθεον.

Ὁ κῆρυξ ὁ ἔνθεος, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἡ σάλπιγξ ἡ εὐσημος, τῶν ἱερῶν διδασκῶν, ἀνυμνεῖσθω μοι, Κοσμᾶς ὁ θεηγόρος, τὸ στόμα τὸ πάνσοφον, βίου σεμνότητος.

Σοφία τοῦ Πνεύματος, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, φωστὴρ ὡσπερ μέγιστος, ἐξ Ἄθω ἔλαμψας, καὶ

ἐπύρσευσας, τῶν διδασκῶν ἀκτῖσι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε,
Ἑλλάδα ἅπασαν.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πυρὶ Ἄγνη τῆς Θεότητος,
ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ σεσάρκωται,
ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως· διὸ Θεοτόκον σε πάντες
κηρύττομεν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀγάπη τρωθεὶς Πάτερ τῇ θείᾳ, ἠγάπησας ὥσπερ
σεαυτὸν, καὶ τὸν πλησίον Ἄγιε, ὑπὲρ οὓς πλείστους
ἤνεγκας, κινδύνους ὡς ὁμότροπος, τῶν Ἀποστόλων ἐν
ἅπασι.

Συνέσει τῇ θείᾳ διαλάμπων, κηρύττεις τὸν λόγον
πανταχοῦ, τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, ὡς θεῖος Ἰσαπόστολος,
καὶ τῶν πιστῶν ἐστήριξας, τῷ θείῳ φόβῳ τὸ φρόνημα.

Ὁ νοῦς σου δεξάμενος ἐν Ἄθῳ, τὰς θείας ἐλλάμψεις
μυστικῶς, Κοσμᾶ θεομακάριστε, διδάγματα σωτήρια,
οἷα κρουνοὺς ἀνέβλυσεν, εἰς εὐσεβῶν περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν μοι παράσχου Θεοτόκε, πατεῖν τοῦ ἐχθροῦ τὰς
μηχανάς, τοῦ καθ' ἐκάστην Πάναγνε, ὑπούλως

ἐφορμῶντός μοι, καὶ τὴν ψυχὴν μου στήριξον, τοῖς τοῦ Υἱοῦ σου προστάγμασι.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους...

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν θαυμάτων φωτί, πολλοὺς κατεφώτισας, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, καὶ πλάνης ὑπάρχοντας· ἴκνεσι γὰρ τῶν θείων, Ἀποστόλων βαδίσας, τούτων τὸ ἔργον Πάτερ, ἀκριβῶς ἐμιμήσω· διό σε ἡ θεία χάρις, Κοσμᾶ ἐθαυμάστωσε.

Θεοτοκίον.

Μυρίοις βαλλόμενοι, τῇ ἐπηρείᾳ ἐχθροῦ, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ λογισμοῖς χαλεποῖς, Παρθένε πανύμνητε, σπεύδομεν τῇ σῇ σκέπη, σωτηρίαν αἰτοῦντες· λύτρωσαι Θεοτόκε, τῆς αὐτῶν ἡμᾶς ζάλης, καὶ δίδου τῇ ζωῇ ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μετάνοιαν.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐν καιρῷ τῷ τῆς δουλείας, καὶ πικρᾶς χαλεπότητος, ἀπεστάλης Πάτερ, παρὰ τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος, τῶν κλονουμένων στηρίζαι τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκλείποντας, λόγῳ σοφῷ ἀνασώσασθαι.

Νόμον θεῖον καταγγέλλων, ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, πόλεις καὶ χωρία, Πάτερ καὶ τὰς νήσους διέδραμες,

καὶ τοὺς ἐν σκότει παθῶν κειμένους ἡγείρας, Κοσμᾶ ἔνδοξε, πρὸς τὴν αὐγὴν τὴν σωτήριον.

Θεορρήμονί σου γλώττη, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, ἐν τῷ Βυζαντίῳ, Πάτερ θεοσόφως ἐκήρυξας,
Θεσσαλονικὴν καὶ Βέρροϊαν δὲ ἠΰγασας, Κοσμᾶ Ἄγιε,
τῶν διδαχῶν σου ταῖς χάρισι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου σαρκοφόρος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, Δέσποινα προῆλθεν, ὁ διδοὺς τοῖς πᾶσι τὴν ὕπαρξιν, ἀναλλοιώτως ἀτρέπτως καὶ διέσωσε, τοὺς δοξάζοντας, τὰ μεγαλεῖά σου Ἄκραντε.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν...

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ μέγας διδάσκαλος, καὶ ὑποφήτης ἔνθεος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ζήλω τοῦ Παύλου καταφλεχθεὶς τὴν ψυχὴν, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διελθὼν, μέχρις Ἰλλυρίας δέ, Κοσμᾶ χαίρων ἐκήρυξας.

Νοσοῦσας ἰάτρευσας, ψυχὰς λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ τὰς τῶν σωμάτων ἀσθενείας, ἰᾶσαι Πάτερ τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, Ἀποστολικὴν χάριν λαβὼν, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι.

Ἀκτῖσι τῶν λόγων σου, Κοσμᾶ θεόφρον Ὅσιε, ἅπασαν τὴν Ἠπειρον λαμπρύνεις, Κεφαλληνίαν δὲ καὶ τὴν

Ζάκυνθον, καὶ τὴν Ναυπακτίαν δαψιλῶς, ἄρδεις
θείοις νάμασι, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Δυνάμωσον Δέσποινα, τὴν ἀσθενοῦσαν πάθεσι, καὶ
ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἀλλοτρίου, ψυχὴν μου Κόρη τῇ
συμπαθεῖ σου ῥοπῇ, καὶ κατεύθυνόν με πρὸς ὁδόν,
μετανοίας δέομαι, ὁ προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Ὡδὴ Ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὡς Ἀποστόλων ὁμόζηλος, τοὺς δρόμους τοὺς αὐτῶν
Πάτερ ἤνυσας, στερρῶ φρονήματι, καὶ φυτοκόμος
θεόσοφος, τῆς εὐσεβείας ὠφθης, Κοσμᾶ μακάριε.

Μέγαν διδάσκαλον Ἄγιε, γνωρίζει σε ἡ Ἥπειρος
ἅπασα· ταύτην γὰρ ἔσωσας, λόγοις σοφοῖς καὶ
διδάγμασι, βυθοῦ τῆς ἀσεβείας, Κοσμᾶ μακάριε.

Ἐξ Αἰτωλίας ἀνέτειλας, καὶ πάση τῇ Ἑλλάδι
ἐξέλαμψας, ζήλω τῆς πίστεως· διὸ λαμπρῶς μεγαλύνει
σε, ἡ Ἐκκλησία Πάτερ, ὡς Ἰσαπόστολον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὠφθης ἐπτάφωτος, τεκοῦσα τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, σαρκὸς παχύτητι, Θεοχαρίτωτε
Δέσποινα, εἰς σωτηρίαν κόσμου, δι' ἀγαθότητα.

Καταβασία· Τὴν θείαν ταύτην...

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστὴρ νεόφωτος τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάζεις ἅπασαν, Εὐαγγελίου διδαχαῖς, Κοσμᾶ Χριστοῦ Ἰσαπόστολε· διὸ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων μιμητής, καὶ Ἐκκλησίας στυλός, τῶν ἱερέων καλλονή, καὶ τῶν Ὁσίων τύπος, καὶ τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ὡς κοινωνήσας τῶν ἀγώνων αὐτοῖς, Ἱερομάρτυς ἀναδέδειξαι· ἐξ Αἰτωλίας γὰρ ἀνατείλας, καὶ ἐν Ἄθῳ ἀγιασθεὶς, ἐν δὲ τῇ ἱερᾷ Φιλοθέου Μονῇ, τὴν θείαν ἀποστολὴν μυστικῶς παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, ἐν πληροφορίᾳ θείᾳ, καὶ ἐνεργείᾳ Θεοῦ φωτός, ὡς Ἡσαΐας ὁ θεοειδέστατος, ἐξῆλθες κηρύσσων καὶ διδάσκων τοὺς λαοὺς, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, ἐξ ὁδοῦ ἀπωλείας· καὶ ἐκ Βυζαντίου τὴν σωτήριον ἀρξάμενος πορείαν, καὶ πλείστας πόλεις καὶ χώρας καὶ νήσους περιελθὼν, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, εὐαγγελιζόμενος τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πᾶσαν δὲ τὴν Ἠπειρον παριλαβὼν τῷ φθόγγῳ, μαρτυρικῶς Θεῷ ἐξεδήμησας, καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κεκόσμησαι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε· διὸ ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

Στίχ. Κόσμος τῶν πιστῶν Κοσμᾶς ὁ θεῖος ὤφθη,
Ἀποστόλων ἴχνεσι στερρῶς βαδίσας.

Εἰκάδι τετάρτη Κοσμᾶν θεήπνουν δυσσεβεῖς ἀπήγγξαν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνάρκησας, τοῖς δρόμοις τοῦ κηρύγματος, Πάτερ
θλιβόμενος, ἀλλὰ προθύμῳ ψυχῇ, τοῖς πᾶσιν
ἐκήρυξας, λόγον τῆς πίστεως, καὶ διήγειρας, πρὸς
ἐργασίαν Ἁγίε, ἐναρέτου πολιτείας.

Σταυρὸν σύμβολον, τῆς θείας ἀγαθότητος, πηγνύεις
Ἁγίε, ἀνακηρύττων σοφῶς, τὰ θεῖα διδάγματα, ὡς
ἐνθεώτατος, τῷ δὲ λόγῳ σου, πλήθη πιστῶν
παρείποντο, ὥσπερ ἄρνες τῷ ποιμένι.

Γνῶσιν ἐνθεον, καὶ φόβον τὸν σωτήριον, καὶ βίον
κρείττονα, καὶ πολιτείαν σεμνήν, Κοσμᾶ ἐγεώργησας,
ἀρότρῳ χάριτος, τοῖς τὸ πρότερον, ἐν ἀγνωσίᾳ Ἁγίε,
καὶ ἀπάτη προσκειμένοις.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις Δέσποινα, πολλὴν πρὸς ὃν ἐκύησας, Θεὸν καὶ
Κύριον, οἷάπερ Μήτηρ αὐτοῦ, παρρησίαν Ἄχραντε·

διὸ μεσίτευσον, οἰκτιρήσαί με, τὸν ἐν ἀμέτροις
πάθεσι, κυλινδούμενον ἀφρόνως.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν...

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥεῖθροις τῶν ἐνθέων διδαχῶν σου, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε
κατήρδευσας, Ἐκκλησίας Ἄγιε, πάντα τὰ πληρώματα,
καὶ πᾶσαν τάξιν ἴθυνας πρὸς βίον ἔνθεον· μεγίστη ὡς
πηγὴ γὰρ προῆλθες, κατὰ τὸν Προφήτην, ἐξ Ἄθω θεία
νεύσει.

Ἄρτω τῶν ἀγίων διδαχῶν σου, καιρῷ νοητοῦ λιμοῦ
διέθρεψας, πλήθη πιστῶν Ἄγιε, πεινῶντων τὰ
κρείττονα, καὶ σεμνοτάτοις ἤθεσι Κοσμᾶ ἐκόσμησας,
τοὺς πρὶν ἐν ἀκοσμίᾳ βιοῦντας, βίου ἐσφαλμένου,
ψυχῶν ὡς οἰκονόμος.

Στόμα τοῦ Θεοῦ ἐδείχθης Πάτερ, καὶ στόματος ἐχθροῦ
λόγῳ τῆς χάριτος, οὓς πρὶν βρῶμα ἔσχηκεν, ἤρπασας
καὶ ἴθυνας, πρὸς ἐντολῶν ἐκπλήρωσιν τοῦ
Παντοκράτορος, ὡς μέγας εὐσεβείας ἐκφάντωρ, καὶ
τῆς μετανοίας, μυσταγωγὸς θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα μεγαλύνω σου τὴν δόξαν, Παρθένε Εὐλογημένη
Ἵπερένδοξε, ἀδοξίας ρῦσαί με, καὶ δεινῆς
φαυλότητος, παθῶν ἀλλοτριούντων με τοῦ ἀγαθοῦ σου

Υιοῦ, καὶ λάμπρυνον φωτὶ μετανοίας, τὴν ἔσκοτισμένην, ψυχὴν μου τῇ ἀπάτῃ.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ...

ᾠδὴ θ´. Ἄσπας γηγενῆς.

Μάρτυς εὐκλεῆς, καὶ θεῖος Ἀπόστολος, καὶ μύστης ἔνθεος, ὧφθης θεῖῳ ἔρωτι, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης Ἄγιε, μαρτυρικῶς σφραγίσας σου τὸ θεῖον κήρυγμα, καὶ τῆς ἄνω, δόξης καὶ λαμπρότητος, ἡξιώθης Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Ἵρμον γαληνόν, ζωῆς τῆς ἀμείνονος, Πάτερ κατέλαβες, δι' ἀγκόνης Ἄγιε, λαβὼν τὸ τέλος σοι τὸ ποθούμενον, καὶ τὸ σεπτόν σου λείψανον Μᾶρκος ὁ ἔνθεος, ποταμίων, ρεῖθρων ἀνεκόμισεν, ἀναβλύζον ἰάσεων νάματα.

Ἵψωσον Θεῶ, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, χεῖρας ἰκέτιδας, πάσης πλάνης ρύσασθαι, τὴν Ἐκκλησίαν νῦν τὴν Ὀρθόδοξον, εἰρήνη τῇ Ἑλλάδι δὲ πάσῃ δωρήσασθαι, καὶ παισμάτων, κάμοι Πάτερ ἄφεις, τῷ τοὺς ὕμνους σοι τούτους ὑφάναντι.

Θεοτοκίον.

Ἵψωσον ἡμῶν, καρδίας τὴν ἔφεις, πρὸς θεῖον ἔρωτα, πάσης ἀπαλλάττουσα, περιπεζίου ἡμᾶς φαυλότητος, εὐλογημένη Πάναγνε, ὡς ἂν τῆς κρείττονος, τοῦ Υἱοῦ

σου, μουσικῆς ἐλλάμψεως, οἱ ὑμνοῦντές σε Κόρη
μετάσχωμεν.

Καταβασία· Ἄπας γηγενῆς...

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν Ἰσαπόστολον, Κοσμᾶν τὸν ἱερώτατον, τῆς
Ἐκκλησίας τὴν βάσιν, καὶ ἀληθείας τὸ στόμα, τὸν
κήρυκα τῆς πίστεως, Μαρτύρων τὸν ὁμότροπον,
πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, ἵνα ταῖς τούτου πρεσβείαις,
ρῦώμεθα πάσης βλάβης.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὑπερφυῶς κυήσασα, ἐν
ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ, Θεχαρίτωτε Κόρη, δι' ἄκραν
ἀγαθότητα, τὸν κόσμον ἀναπλάττοντα, ἀνάπλασιν
σωτήριον, παράσχου νῦν τῇ ψυχῇ μου, ἐκ
παραπτώσεων πλείστων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰσιῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, τρανῶς
ἀνακηρύττεις, εὐσεβείας τὸν λόγον, Κοσμᾶ
πνευματοφόρε καὶ ὀδηγεῖς, πρὸς τὸ φῶς τὸ
ἀνέσπερον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος πλείστους
λαοὺς, ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως.

Ἐξ Ἄθω Πάτερ ἐκλάμπας ὡς μέγας ἥλιος, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, λαοὺς τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ φωταγωγεῖς, καὶ στηρίζεις μὴ σφάλλεσθαι, καὶ ἀποκλίνειν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς δουλείας ἐν ταῖς θλίψεσι.

Χαίρει ἐν σοὶ Αἰτωλία ἢ σὲ βλαστήσασα, καὶ Ἄθως καρμοσύνως, τὴν σὴν χάριν κηρύττει, καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἢ τοῦ Χριστοῦ, μακαρίζει σε Ἄγιε, στηριζομένη ταῖς θείαις σου διδαχαῖς, Κοσμᾶ θεῖε Ἰσαπόστολε.

Τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν φέρων τῷ λόγῳ σου, πόλεις πολλὰς διήλθες, Ἰσαπόστολε θεῖε, καὶ φθάσας Ἰλλυρίαν Πάτερ Κοσμᾶ, ἐν αὐτῇ καιρῶν ἤνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν Χριστός, θαυμαστῶς σε ἐμεγάλυνε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Εὐαγγελικῶς πολιτευσάμενος, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, μυσταγωγὸς καὶ κήρυξ, ἀναδέδειξαι Πάτερ· τῷ γὰρ θείῳ θελήματι, διακονῶν ὀλοτρόπως, διδαχαῖς ἱεραῖς παιδεύεις, τῶν εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς, τὰ ἄνω ζητεῖν καὶ ποθεῖν, ἀναστροφαῖς ἀγίαις· καὶ τύπον σεαυτὸν παραστήσας, ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, τῆς Ἐκκλησίας στῦλος ὄφθης, ἐν ὑστέροις καιροῖς, Ἀποστολικοῖς προτερήμασι κοσμούμενος· διὸ Χριστός τε ἐδόξασεν, ὡς θεῖον Ἰσαπόστολον, καὶ

ἀθλητὴν περιφανῆ, Κοσμᾶ μακάριε· ᾧ πρέσβευε
δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Ἔτερον Δοξαστικόν.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν τῷ
πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν εὐφραϊνόμενοι, τῇ
φωτοφόρῳ μνήμῃ, τοῦ διδασκάλου ἡμῶν. Βασιλεῖς
καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ἀγώνων καὶ
λόγων θεοσόφων, βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐν δυνάμει
Ἀποστολικῇ, τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα,
ἀνυμνεῖτωσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς Θεοῦ
σοφίας πεπληρωμένον νοῦν, συνδραμόντες
εὐφημήσωμεν· τὸ δοχεῖον τῶν ἀρετῶν· τῆς εὐσεβείας
τὸ στόμα· τῶν διδαγμάτων τὴν πλημμύραν· τῆς
χάριτος τὸν θησαυρὸν· τοῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑποφήτην·
τὸν καταπέλτην τῆς ἀσεβείας· ἡθῶν ἀμέμπτων τὸν
φυτοκόμον· τὸν κόσμον τῆς Ἐκκλησίας καὶ θεῖον
πρόβολον, μέγιστον Ἰσαπόστολον, ἐγκωμιάζοντες
οὕτως εἴπωμεν· Κοσμᾶ θεῖε διδάσκαλε, στήριζον ἡμᾶς
ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ σκέπε τοὺς πιστοὺς,
πάσης ἐναντιότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε
οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ
τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ τῆς Ἑορτῆς.

Ἄσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' φδῆ.

Ἀπόστολον ζῆτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον. Ἦχος α'·
(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν
Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(κεφ. δ' 7-13)

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. α'.
(Ψαλμὸς πη').

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς
τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἵτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος
οἰκοδομηθήσεται.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (τ' 1,5-8).
(Ζήτει τῆ α' Νοεμβρίου).

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ
πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, Κοσμᾶ, θεοφόρε,
εὐσεβείας ὑψηγητά, τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ θεηγόρος
κῆρυξ, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, θεῖον ἀγλάισμα.

Δίστιχον.

Κοσμᾶ θεοκόσμητε δέξαι τὸν ὕμνον,
Ἵν σοι ἀνέπλεξεν Γεράσιμος ἤδη.

